

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/122/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6023200206
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6023200206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na verejnom zasadnutí dňa 5. marca 2024, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica a obžalovaného A. B., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 9.8.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 9.8.2023 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v Banskej Bystrici, trvalým bydliskom C. C., D. E. XXXX/X,

u z n á v a v i n n ý m,

zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2016,
p r e t o ž e

dňa 01. 08. 2008 ako nájomca v Banskej Bystrici so spoločnosťou ČSOB Leasing a. s. F. G. XX, C. ako prenajímateľ uzavrel lízingovú zmluvu č. LZF/08/30650, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Nissan Murano, VIN B. v obstarávacej hodnote 60.944,04 Eur, ktorú sumu sa zaviazal uhradiť v 36 mesačných splátkach vo výške 1.143,04 Eur mesačne, ktoré splátky prestal platiť počnúc dňom 01. 01. 2009, pričom aj napriek tomu, že bol vyzvaný na vrátenie predmetu lízingu, bez predchádzajúceho súhlasu prenajímateľa koncom mesiaca november 2008 vozidlo odovzdal A. H. v obci Miroslav okres Znojmo, Česká republika, čím takto spoločnosti ČSOB Leasing, a. s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35704713 spôsobil škodu vo výške 26.604,51 Eur,

t e d a - prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

z a t o s a

podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2014 zo dňa 24. 05. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/42/2017 zo dňa 02. 08. 2017, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňa stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená spoločnosť ČSOB Leasing, a. s., Žižkova 11, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35704713, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 9.8.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01. 08. 2008 ako nájomca v Banskej Bystrici so spoločnosťou ČSOB Leasing a.s. F. G. XX, C. ako prenajímateľ uzavrel lízingovú zmluvu č. LZF/08/30650, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Nissan Murano, VIN B. v obstarávacej hodnote 60.944,04 Eur, ktorú sumu sa zaviazal uhradiť v 36 mesačných splátkach vo výške 1.143,04 Eur mesačne, ktoré splátky prestal platiť počnúc dňom 01. 01. 2009, pričom aj napriek tomu, že bol vyzvaný na vrátenie predmetu lízingu, bez predchádzajúceho súhlasu prenajímateľa koncom mesiaca november 2008 vozidlo odovzdal A. H. v obci Miroslav okres Znojmo, Česká republika, čím takto spoločnosti ČSOB Leasing, a. s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35704713 spôsobil škodu vo výške 8 169,28 Eur.

Za to okresný súd u obžalovaného A. B. podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2014 zo dňa 24. 05. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/42/2017 zo dňa 02. 08. 2017, vo výmere 4 rokov odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňa stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú ČSOB Leasing, a. s., Žižkova 11, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35704713, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obžalovaný A. B. dňa 18.8.2023 a okresný prokurátor dňa 21.8.2023.

Okresný prokurátor odôvodnil podané odvolanie dňa 6.10.2023, v ktorom uviedol, že s rozsudkom okresného súdu sa nestotožňuje, pretože právna kvalifikácia skutku - zločin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. nie je správna, ak súd chcel vzhľadom na výšku škody, skutok prekvalifikovať, podľa jeho názoru potom mal skutok kvalifikovať ako prečin sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, 2 Tr. zák. Poukázal, že pokiaľ ide o výšku škody súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že upravil skutkovú vetu a vzhľadom na zníženie výšky škody zmenil aj právnu kvalifikáciu skutku v zmysle § 213 ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti uviedol, že v uvedenej veci viackrát rozhodoval, a to či už Krajský súd v Banská Bystrica, resp. Najvyšší súd SR, pričom ani v jednom prípade nebola namietaná právna kvalifikácia skutku tak, ako to bolo uvedené v obžalobe a to v zmysle § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. Ďalej uviedol, že z odôvodnenia rozsudku však nie je zrejmé, na základe čoho súd upravil výšku škody a následne právnu kvalifikáciu skutku. K tomu ďalej uviedol, že z výsluchov poškodených strán vyplýva, že poškodenej strane v čase spáchania skutku bola spôsobená škoda vo výške 26.604,51 eur, čo v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. predstavuje značnú škodu a tým aj právnu kvalifikáciu v zmysle § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 1T 69/2019 zo dňa 09.08.2023 a tomuto prikázal vo veci znova konať a rozhodnúť.

Obžalovaný písomným podaním zo dňa 12.10.2023 prostredníctvom svojej obhajkyne odôvodnil podané odvolanie, v ktorom úvodom poukázal, že predmetná vec bola už rozhodovaná v konaní Krajského súdu Banská Bystrica 3To/98/2020, kde odvolací súd vytkol nedostatky predchádzajúceho konania a to predovšetkým pre chyby v skutkovej vete, ktoré nezodpovedali vykonanému dokazovaniu, rovnako nebolo preukázané neoprávnené nakladanie v zmysle leasingovej zmluvy. Preto rozhodnutie súdu považoval za predčasné a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Vyslovil názor, že zo zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že bolo spochybnené jeho zavinenie na spáchaní skutku. Poukázal, že okresný súd po zrušení veci vykonal doplnenie dokazovania a to aj výsluchom svedkyne E. E., ktorá uviedla, že to čo prvotne vypovedala je pravda, ale ona si už na priebeh nepamätá

v rámci videokonferencie ho neopoznala, ako osobu, ktorá by jej vozidlo odovzdala alebo bola s ňou v kontakte, vie len, že na aute jazdila ale kedy ho vrátila nevie nepamätá si ani na škodovú udalosť a dokonca nevie ani na akej adrese v rokoch 2008 - 2009 bývala. Na jej výpoveď reagoval tým, že je rozpor medzi jej výpoveďou a výpoveďou svedka H. predovšetkým v otázke vrátenia vozidla. Je zrejmé, že svedok H. účelovo vypovedal a ďalej je zrejmé, že tento svedok nepochybne bol v kontakte so svedkom Savciusom (Savčukom). Aj napriek takémuto rozporu súd tohto svedka vyhodnotil ako vierohodného, pokúsil sa ho zabezpečiť, zistil, že tento je dlhodobo mimo územia ČR a preto nakoniec k jeho výsluchu nedošlo, hoci súd neskúmal, z akých dôvodov a či vôbec sa tento svedok mimo územia Slovenskej republiky nachádza. Práve nedostatok v tom, že existuje podstatný rozpor medzi jeho výpoveďou a výpoveďou svedkyne E., potom nemôže súd obísť tým, že vyhlási výpoveď tohto svedka za vierohodnú. Týmto závažným spôsobom obmedzuje jeho práva na spravodlivý a kontradiktorný proces bez toho, že by boli splnené podmienky na prečítanie výpovede. Rovnako mu nemôže byť na príťaž dávané, že v prípravnom konaní došlo k nedostatočnému výsluchu svedka I., ktorý aktuálne je zrejme mimo územia Slovenskej republiky, avšak v čase trestného konania sa na Slovensku nachádzal a dokonca bol vo výkone trestu. Je toho názoru, že všetky tieto námietky potom majú vplyv aj na ustálenie skutočnosti, či vôbec došlo k spáchaniu protiprávneho konania z jeho strany a rovnako aj na výšku škody, ktorá podľa súdu predstavuje nedoplatok na leasingových splátkach. Dôkazné bremeno zaťažuje v zmysle trestného poriadku žalobcu - prokuratúru, pričom rozhodnúť o vine je možné len vtedy, ak bez akýchkoľvek pochybností bude preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený aj v upravenej skutkovej vete napadnutého rozsudku. Záverom vyslovil názor, že tieto nedostatky potom spôsobujú to, že aj napriek 12 rokov trvajúcej konaniu, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť jeho vinu a keďže rozhodnutie je založené len na vierohodnosti výpovede svedka H., ako také samo o sebe obstať nemôže. Navrhol, aby na základe podaného odvolania, odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por. tak, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť v zmysle písomného odôvodnenia jeho odvolania Odvolanie obžalovaného, navrhol zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní v celom rozsahu. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o oslobodení obžalovaného.

Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojej obhajkyňi.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátor a obžalovaného boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pripomína, že vo veci rozhodoval opakovane. V tejto súvislosti uvádza, že na Okresný súd Banská Bystrica bola na obžalovaného A. B. podaná dňa 28.5.2012 obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv 478/12 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 6T/52/2012 zo dňa 20.9.2013 obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Na základe podaného odvolania Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 5To/138/2013 zo dňa 4.2.2014 podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec okresnému súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Na základe rozhodnutia krajského súdu, preto Okresný súd Banská Bystrica vo veci opätovne rozhodoval, a to rozsudkom z 5. júna 2014, sp. zn. 6T/52/2012,

ktorým obžalovaného A. B. uznal za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že 01. 08. 2008 ako nájomca v Banskej Bystrici so spoločnosťou ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava ako prenajímateľ uzavrel lízingovú zmluvu č. LZF/08/30650, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Nissan Murano, VIN B. v obstarávacej hodnote 60 944,04 €, ktorú sumu sa zaviazal uhradiť v 36 mesačných splátkach vo výške 1 143,04 € mesačne, ktoré splátky prestal platiť počnúc dňom 01. 01. 2009, pričom aj napriek tomu, že bol vyzvaný na vrátenie predmetu lízingu, bez predchádzajúceho súhlasu prenajímateľ koncom mesiaca november 2009 vozidlo odovzdal A. H. v obci Miroslav okres Znojmo, Česká republika, čím takto spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO 35704713 spôsobil škodu vo výške 26 604,51 €, „nakoľko skutok nie je trestným činom“. Za to obžalovaného A. B. odsúdil podľa § 213 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 17. septembra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/145/13 zo dňa 28. januára 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti tomuto rozhodnutiu podal obžalovaný A. B. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici o ňom rozhodol uznesením sp. zn. 5To/95/2014 z 30. septembra 2014, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obžalovaný A. B. následne prostredníctvom svojej obhajkyne podal dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu krajského súdu z 30. septembra 2014, sp. zn. 5To/95/2014. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného dovolania rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. septembra 2014, sp. zn. 5To/95/2014, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a § 319 Tr. por. v neprospech obvineného A. B.. Napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil v celom rozsahu. Zrušil aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 05. júna 2014, sp. zn. 6T/52/2012, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia dovolací súd uviedol, že nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že súd prvého stupňa konštatoval, že skutok nie je trestným činom. Takto naformulovaný skutok - pri uznaní viny, prevzal do skutkovej vety i súd druhého stupňa. Skutok, ako bol ustálený oboma súdmi - teda okresným a krajským, sa tým stal chaotickým a nepreskúmateľným. Táto okolnosť bola potom dôvodom na zrušenie rozhodnutí oboch súdov.

Na základe citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Okresný súd Banská Bystrica vo veci opätovne konal a rozhodoval, a to rozsudkom z 5. júna 2014, sp. zn. 6T/52/2012, ktorým obžalovaného A. B. uznal za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe. Za to obžalovaného odsúdil podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžalovanému výkon trestu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, poškodenú ČSOB leasing a. s. F. G. XX, C., IČO: 35 704 713 odkázal so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces. Na základe podaného odvolania obžalovaného Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 3To/98/2020 zo dňa 15.12.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 13.02.2012 v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd potom v poradí štvrtým rozsudkom, sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 19.10.2022, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby. Na základe podaného odvolania okresným prokurátorom, Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 5To/8/2023 zo dňa 25. apríla 2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/69/2019 zo dňa 19.10.2022 v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd potom vo veci v poradí piatym rozsudkom rozhodol spôsobom, ako už bolo úvodom citované a ktorého preskúmanie je predmetom tohto odvolacieho konania.

Odvolací súd zistil, že doposiaľ vykonaným dokazovaním, bolo preukázané, že obžalovaný dňa 01. 08. 2008 ako nájomca v Banskej Bystrici so spoločnosťou ČSOB Leasing a.s. ako prenajímateľ uzavrel lízingovú zmluvu č. LZF/08/30650, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Nissan Murano, VIN B. v obstarávacej hodnote 60.944,04 Eur, ktorú sumu sa zaviazal uhradiť v 36 mesačných splátkach vo výške 1.143,04 Eur mesačne, ktoré splátky prestal platiť počnúc dňom 01. 01. 2009, pričom aj napriek tomu, že bol vyzvaný na vrátenie predmetu lízingu, bez predchádzajúceho súhlasu prenajímateľa koncom mesiaca november 2008 vozidlo odovzdal A. H. v obci Miroslav okres Znojmo, Česká republika, čím takto spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35704713 spôsobil škodu vo výške 26.604,51 Eur.

Obžalovaný síce popiera spáchanie skutku (žalovaného trestného činu), na svoju obhajobu uviedol, že nie je pravda, že mal nechať Lehkému vozidlo na používanie. Je pravda, že v obci kde býval A. H. pri ňom odstaviť auto, pretože u neho kupoval druhé auto, na ktorom odišiel. Nechal mu tiež kľúče od tohto vozidla Nissan Murano, pre prípad nejakého urgentného presunu tohto vozidla. Určite ho nespĺnomocnil, ani nedal súhlas na používanie tohto vozidla.

Zo spáchanej trestnej činnosti je však obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka A. H., ktorý potvrdil, že obžalovaný mu predmetné motorové vozidlo na jeseň roku 2008 ponechal ako záruku. V súvislosti s hodnotením vierohodnosti výpovede tohto svedka, ani krajský súd ako aj okresný súd nezistil, žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli spochybňovať pravdivosť jeho výpovede. Pokiaľ obžalovaný uvádza, že kľúče od vozidla nechal svedkovi, iba pre prípad jeho urgentného presunu, tak s takouto obhajobou obžalovaného sa odvolací súd nestotožnil, pretože obžalovaný svedkovi odovzdal nie len kľúče od vozidla, ale aj Osvedčenie o evidencii motorového vozidla (tzv. technický preukaz), ktorá skutočnosť potom objektívizuje výpoveď svedka A. H., pretože v inom prípade by obžalovaný nemal dôvod svedkovi odovzdať aj Osvedčenie o evidencii. Do kontextu skutkového deja potom zapadá aj výpoveď svedkyne E. E., ktorá uviedla, že koncom novembra 2008 prišla do Miroslavy, ČR za A. H., ktorý jej požičal motorové vozidlo značky Nissan Murano a toto užívala do konca marca 2009, kedy vozidlo vrátila A. H.. Okolnosť na ktorú poukázala obhajoba obžalovaného, že svedkyňa neopoznala obžalovaného je irelevantná, pretože svedkyňa netvrdila, že vozidlo jej odovzdal obžalovaný.

Skutočnosť, že obžalovaný nebol oprávnený svojvoľne nakladať s predmetom leasingu, teda motorovým vozidlom značky Nissan Murano, je zistiteľné aj výpoveďou zástupcu poškodenej spoločnosti svedka J. K. L., ktorý uviedol, že bez súhlasu ČSOB Leasing nemôže leasingový nájomca požičať vozidlo tretej osobe. Táto zmluvná podmienka leasingovej spoločnosti vyplýva aj zo Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu ČSOB Leasing.

Pokiaľ ide o ustálenie, v ktorom období došlo k odovzdaniu motorového vozidla Nissan Murano do dispozície svedka A. H., tak z vykonaného dokazovania, je zistiteľné, že predmetné vozidlo mala mať k dispozícii priateľka svedka A. H. minimálne od 17.12.2008, kedy došlo na predmetnom vozidle k škodovej udalosti, čo vyplýva z Oznámenia škodovej poisťovnej udalosti, ku ktorej došlo dňa 17.12.2008, pričom vodičom vozidla v čase nehody bola E. E.. Táto skutočnosť korešponduje aj s výpoveďou svedka A. H., ktorý okrem iného uviedol, že koncom roka 2008 svojej priateľke E. E. požičal motorové vozidlo značky Nissan Murano, ktoré mu na jeseň roku 2008 ponechal ako záruku A. B.. Obdobne v tomto smere vypovedala aj svedkyňa E. E., ktorá uviedla, že koncom novembra 2008 prišla do Miroslavy, ČR za A. H., ktorý jej požičal motorové vozidlo značky Nissan Murano a toto užívala do konca marca 2009, kedy vozidlo vrátila A. H..

Obhajobou namietanému opakovanému nevypočutiu svedka M. I., odvolací súd uvádza, že výpoveď tohto svedka nepovažuje za takú dôležitú, ktorá by mala obžalovaného usvedčovať resp. vyvinieť zo žalovaného skutku, keďže obžalovanému sa nekladie za vinu, že prostredníctvom svedka dal osobné motorové vozidlo zn. Nissan Murano vyviešť na územie Ukrajiny, ale to, že bez predchádzajúceho súhlasu prenajímateľa koncom mesiaca november 2008 toto vozidlo odovzdal do dispozície A. H..

Pokiaľ ide obhajobou namietané použitie výpovede svedka A. H., tak odvolací súd v tomto smere už vyslovil právny názor (stanovisko) vo svojom uznesení sp. zn. 5To/8/2023 zo dňa 25. apríla 2023 a na svojom stanovisku naďalej zotrváva.

Žalovaného trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (účinného do 31.12.2016) sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu. Podľa § 130 ods. 3 Tr. zák., zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel, alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Objektom trestného činu sprenevery je vlastnícke právo k veci alebo práva súvisiace s držbou. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatel'ovi zverená. Cudzía vec je páchatel'ovi zverená, keď mu je odovzdaná do faktickej moci (do držania alebo do dispozície) spravidla tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Obsahom objektívnej stránky trestného činu sprenevery je konanie páchatel'a, ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, resp. keď s vecou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do dispozície na základe zmluvy alebo inej právnej skutočnosti, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. O prisvojenie ide vtedy, keď páchatel' vec po dokonaní činu niekomu dá do ďalšej dispozície, alebo s ňou inak naloží. Ďalšou podmienkou trestnosti zároveň je, aby páchatel' takým konaním inému spôsobil škodu. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa malou škodou rozumie škoda prevyšujúca 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatel'a a nie je pritom rozhodné, či vznikne už pri zverení veci alebo neskôr. Trestný čin sprenevery je teda trestným činom úmyselným (§ 15 písm. Tr. zák.), kde zákon pre naplnenie znakov jeho skutkovej podstaty vyžaduje vnútorný intelektový a vôľový vzťah páchatel'a k následkom činu, teda že páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Prípadné neskoršie vrátenie peňazí je iba náhradou škody spôsobenej trestným činom (R XX/XXXX-XX).

Okresný súd však vo veci pochybil, keď skutok po právnej stránke posúdil ako „zločin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák.“. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou prokurátora, pretože z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho súd upravil výšku škody a následne právnu kvalifikáciu skutku. Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ už okresný súd konanie kvalifikoval podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., tak nesprávne uviedol, že sa jedná o zločin, pretože podľa § 11 ods. 1 Tr. zák., zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov. Pri trestnom čine sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. je totižto trestná sadzba stanovená na jeden rok až päť rokov, teda jedná sa o prečin v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a nie zločin. Čo sa týka samotnej otázky výšky spôsobenej škody ako kvalifikačného znaku trestného činu sprenevery, k tomu odvolací súd uvádza, že prejednávany trestný čin bol dokonany okamžikom odovzdania leasingového motorového vozidla do faktickej moci svedkovi A. H. a k tomuto obdobiu sa následne určuje výška spôsobenej škody, ktorá bola na základe vykonaného dokazovania ustálená vo výške 26.604,51 eur. Táto škoda potom v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. predstavuje značnú škodu.

Na základe uvedeného potom odvolací súd upravil skutok v časti týkajúcej sa výšky spôsobenej škody a konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Podľa druhej vety ustanovenia § 321 ods. 2 Tr. por., ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Na základe uvedeného potom odvolací súd rozhodoval o uložení trestu.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému odvolací súd konštatuje, že obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2014 zo dňa 24. 05. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/42/2017 zo dňa 02. 08. 2017, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do

ústavu s minimálnym stupňa stráženia. V takom prípade prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že z podstaty právnej úpravy súhrnného trestu § 42 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že súhrnný trest nemôže byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom pri ukladaní súhrnného trestu, majú na zreteli aj účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., je povinnosťou súdu posúdiť, či a v akom rozsahu má byť „navýšený“ trest, právoplatne uložený skorším rozsudkom. V prejednávanej trestnej veci obžalovanému podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. hrozil trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Obžalovaný bol vyššie cit. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2014 zo dňa 24. 05. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/42/2017 zo dňa 02. 08. 2017, uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňa stráženia.

Pri úvahách o treste odvolací súd nemohol opomenúť, že skutok pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie bol spáchaný na konci roku 2008. Prokurátor podal obžalobu na okresný súd dňa 28.5.2012. Okresný súd rozhodol vo veci v poradí piatym rozsudkom dňa 9.8.2023, teda po takmer 15 rokoch od spáchania trestného činu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces a odporuje účelu trestného konania. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania, ktorú odvolací súd považuje za neprimeranú, preto s prihliadnutím aj na článok 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, dospel k záveru, že je už neúčelné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.. Keďže považoval obžalovanému uložený trest vyššie citovaným rozsudkom za dostatočný, preto podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poškodenú stranu ČSOB Leasing a.s., Bratislava, odvolací súd so svojím nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal na civilný proces, keďže dokazovanie o náhrade škody adhéznom konaní by presiahlo potreby trestného konania vzhľadom k dodatočnému poistnému plneniu a predaji predmetného motorového vozidla.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.